

Radikal

Gezi Parkı'ndaki polisler ne okuyor?

HAKKI ÖZDAL

Türkiye / 20/06/2013

24 gündür çeşitli biçimlerle süren Gezi Parkı protestoları, sadece Türkiye'de değil, dünyada da yankı uyandıran görüntülere sahne oluyor. Daha bir kaç gün öncesine kadar Taksim semalarını gaza boğan polislerin birden 'munis okurlar'a dönüşmesi de bunlardan biri...

24 gündür çeşitli biçimlerle süren Gezi Parkı protestoları, sadece Türkiye'de değil, dünyada da yankı uyandıran görüntülere sahne oluyor.

Cumartesi ve pazar günleri boyunca, Gezi Parkı ve çevresine yönelik sert polis müdahalesi ve tüm gösteri girişimlerine biber gazı, tazyikli su ve boyalı plastik mermiyle müdahale edilmesinin ardından, pazartesi akşamüstü saatlerinde tek bir kişiyle başlayan ve hızla yaygınlaşan 'duranadam' eylemi bunlardan biri. Eylem o kadar etkili oldu ki 2 gün sonra 'duran adam'ların karşısına bizzat aynı eylemle çıkmak isteyenler oldu: Duran adamlara karşı duran adamlar! Elbette yaratıcılıktan yoksundular ve bekledikleri etkiyi yaratamadan meydandan uzaklaşmak zorunda kaldılar.

Az sayıda eylemcinin bir tür 'ağaç nöbeti' tuttuğu protestoların ilk günlerinde, kitap okumak da bir 'eylem' biçimi haline gelmişti. Aslında Gezi Parkı içindeki uzun ağaç nöbetini 'verimli' geçirmek istemişti belki eylemciler; ama bu bir süre sonra orantısız polis müdahalelerine karşı barışçıl bir direniş enstrümanına dönüştü. Müdahale hazırlığı yapan, kask giyen, kalkan tutan, maske takan polislerin önüne kitap okuyarak geçen insanlar eylemlerinin barışçıl içeriğini kamuoyuna yansıtmayı başardılar.

Başbakan ve hükümetin gösteriler karşısındaki sert tutumu değişmedi. Ama 29-30 ve 31 Mayıs sabahları Gezi Parkı içine, 31 Mayıs'tan itibaren gösteri olan hemen her yere yapılan sert müdahalelerin polise karşı bir öfke yarattığının farkına varmış olmalı. Zaten direnişin zirveye çıktığı 31 Mayıs günü Taksim'e akan insanların üzerinde en çok durduğu konu polis şiddetiydi. Bu şiddet, Taksim'de bir müddet görünmedi belki ama kısa süre sonra artarak geri döndü ve görüntüleri tüm ülkede, hatta dünyada yankılandı. İnsanların kolay unutamayacağı türden görüntüler... Çocukların, engellilerin, yaşlı insanların bulunduğu barışçıl kalabalıklara ilaçlı tazyikli su sıkmalar, yakın mesafeden gaz bombası atmalar... Park içinde oluşturulmuş kampın, ilkel bir savaşın galipleri fetih turu atarcasına talan edilmesi...

İşte bu görüntülerin yarattığı tahribatın farkında olmalı hükümet ve polis yetkilileri... Taksim'de "Gezi Parkı'na kimseyi sokmamak" üzere konuşlanmış polislerin 'duranadam' eylemi yapan protestoculara öykünerek kitap okuması da bu kapsamda görülebilir. Sanki, Emniyet içinde bir 'imaj çalışması' ihtiyacı hissedilmiş. Polislere bir miktar kitap dağıtılmış ve 'görünür şekilde okumaları' istenmiş. Polisler ise bu 'görevi' de yerine getirmek üzere birer kitap seçip sandalyelere dizilmiş. Birçoğu, mizansen ele verecek şekilde alaycı gülümsemeye bakıyor objektiflere... Sayfaları dikkatsiz ve ilgisiz gözler tarıyor...

Peki ne okuyorlar? Mehmet Akif Ersoy'dan Safahat, Refik Halid Karay'dan öyküler, yazarı belirsiz bir 'kişisel gelişim' kitabı "Aşk Böyle Yaşanır"... Ama bu kitaplardan biri var ki sosyal medyanın dikkatinden kaçmıyor yine. Krizin başından beri hata üstüne hata yapan ve 'Gezi ruhu'nun mizah TOMA'larına oluk oluk malzeme akıtan 'yetkililer' yine bir açık vermiş. Bir polislin dikkatsizce okuduğu kitabın üstünde "Beynine Format At" yazıyor. Barış Muslu'nun Doğan Kitapçılık'tan çıkan kişisel gelişim kitabı "Beynine Format At", arka kapağında kendisini şöyle tanıtıyor: "Biz şimdi birlikte bambaşka bir şey yapacağız. Gerçek

bir temizlik operasyonu ile 'ilkel' programlarından bir türlü vazgeçmek istemeyen beynimize format atacağız..."

Polisler böyle 'görüntü için' kitap okuyarak 'kişisel gelişim' sağlayabilir mi? Üstelik her yeri gaza boğan ve göstericilerin canına okuyan bir görüntü hafızalara böylesine kazınmışken...

